

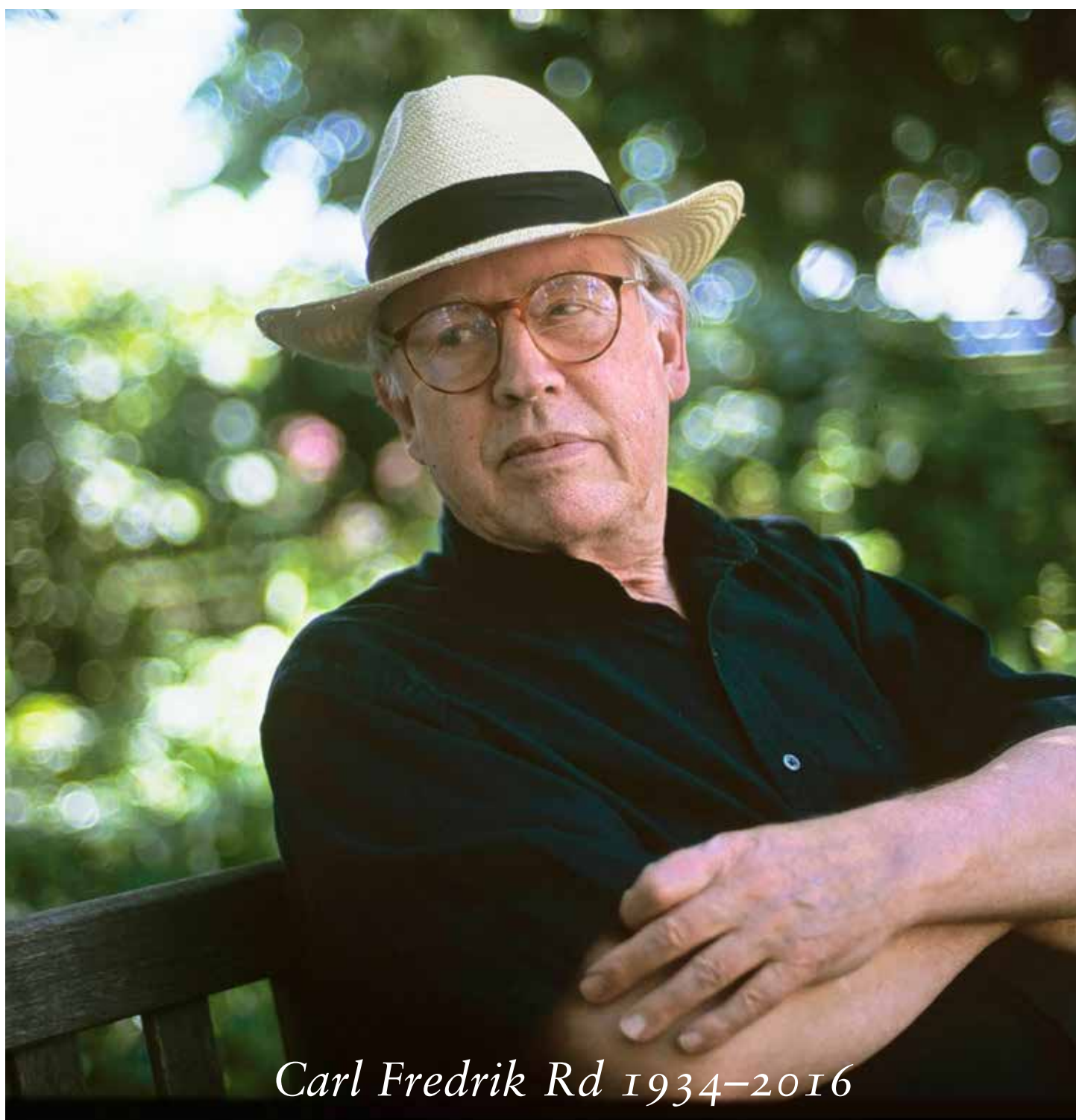
REUTERSWÄRDSKA

SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN

AUGUSTI 2016 ÅRGÅNG NR 31

Carl Fredrik Rd 1934–2016

BULLETTINEN utges av Reuterswärdiska Släktförbundet. *Ansvarig utgivare:* Peter Reuterswärd.
Postadress: Sekr. Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna. Telefon 08-754 21 61
Epost: tage.eriksson@telia.com *Släktförbundets hemsida:* www.reutersward.info. *Bankgiro:* 236-3117

I detta nr:

INLEDNING 3
Patrik Oscar Reuterswärd,
styrelsemedlem

MINNESORD: CARL FREDRIK
REUTERSWÄRD 1934 -2016 4
ETT PAR LJUSSTAKAR BERÄTTAR 7
SLAGET OM LUND
– ÅR 2008 TILL 2015 9
NYTT FÖRSLAG PÅ ÄNDRING
AV MEDLEMSPARAGRAFEN 11

FÖRÄNDRINGAR INOM
SLÄKTFÖRENINGEN 12
KÖPES & SÄLJES 12
MEDDELANDEN FRÅN
STIPENDIENÄMNDEN 13
SKATTMÄSTARENS RAPPORT. 14
STYRELSEN 26

Läs om slakten!

Följande skrifter finns att beställa från släktförbundet för 75:- per styck, genom insättning på bankgirokonto nr 236-3117. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd
– *En Västgöta Ryttare* av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdiska Boställen på 1800-talet
– Färdanvisningar och kartor. **Östergötland** av Erik A. Reuterswärd 1976. **Småland** av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's ”**Lilla gula**”, 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinnosidan (stencilupplaga).

Reuterswärdiska Släktboken – Ätten Reuterswärd – Historien, Arvet, Myten. Av Fil.Dr Ulla Johanson. Pris 180:-, porto och emballage 45:-.

Inledning

Kära släktingar!

Hoppas att ni har/har haft en bra sommar eller kommer att få en trevlig semester framöver. Här är årets Bulletin för er släktingar att läsa. Den är i år försenad pga. att vår ordförande Peter har haft besvär med sin hälsa. Vi hoppas att han inom kort kommer att återhämta sig.

I Bulletinen kan ni läsa om våra släktingar, föreningens olika aktiviteter och förändringar inom slakten. Tyvärr har vår mest kände släktmedlem, konstnären Carl Fredrik, nyligen gått bort. Hans liv belyses av hans bror Per i denna Bulletin.

Jag vill uppmärksamma er på att styrelsen kommer föreslå en stadgeändring på vårt nästa släktemöte 2017. Vi anser att tiden är mogen för att göra vår släktförening öppen för alla ättlingar till Anders Hof. Förslaget ökar möjligheterna för vår släktförening att leva vidare. Vi hoppas att vi alla vid släktemötet nästa år kan komma överens och ta ett enhälligt beslut. Läs vidare om detta på sidan 11!

Tänk på att säga till alla släktingar som kommer att studera nästa läsår att de ska söka stipendium från släktföreningen.

Min förhoppning är att ni alla kommer att uppskatta läsningen av årets Bulletin, antingen den versionen som ni fått i er brevlåda eller en pdf som laddats ner från hemsidan till er ”padda”.

Tack för mig och lycka till med läsningen.

Patrik Oscar Reuterswärd (I)
Styrelsemedlem

Carl Fredrik Rd 1934–2016

MINNESORD AV PER REUTERSWÄRD (III):

Min bror Carl Fredrik gick bort den 3 maj i år. Han bodde de sista åren i en vackert belägen villa vid Öresund norr om Landskrona med sin tredje hustru Tonie Werner Lewenhaupt. 1989 drabbades CF av en första stroke och var under sina sista år rullstolsbunden. Han skulle den 4 juni i år (2016) ha fyllt 82 år.

CF var en unik, mångsidig och framgångsrik konstnär m.m. Han hade en mycket stor och spridd produktion, var verksam i många olika genrer, var internationellt känd och hade ett stort kontaktnät. Hans person och gärning är väldigt svår att sammanfatta på ett genomgripande och överblickbart sätt trots att han gett ut ett 10-tal publikationer om sig själv och ett liknande antal om sina verk.

CF föddes och växte upp i ett borgligt officershem på Östermalm i Stockholm. Det var krigsår vilket gjorde att vår far sällan var hemma. Barn och hushåll sköttes av tjänstefolk. Byte av skola och skolkamrater vartannat år bl.a. genom faderns olika kommenderingar till olika orter. Sommarläger på sommarlovet. I gymnasiet förvisades CF och jag, hans 2 år yngre bror, till internatskolan Lundsberg.

Efter att CF blivit relegerad här, p.g.a. olämpligt uppförande, flyttades vi till SHL i Sigtuna. Efter ett år (1951) blir CF inte önskvärd här heller men nu är orsaken en rad stora "C" i sextonåringens vårterminsbetyg. Föräldrahemmet låg nu i Rosersberg utanför Stockholm där fadern var överste och chef för dåtida INFSS (Infanteriets Skjutskola).

Jag nämner denna bakgrund ty ofta grundläggs en persons personlighet och egenskaper i dennes tidiga barn- och ungdomstid. CF, Carl-Fredrik, Calle, Kalle Fredriksson, Charlie, Røjarn och allt vad han kallades för kände tidigt ett behov att göra tvärtom. Att utmana makten. Förbud och regler skulle brytas genom att inta en revolterande inställning till omvärlden. Allt för att känna av den egna existensen.

CF blev den extroverte, den utåtriktade, som genast sprang upp på den nya scenen, visade upp sig, tog plats och ville bli bekräftad. CF slängde sig vågrätt i luften, som en akrobat från stolpe till stolpe i skolans fotbollsmål, vilket väckte applåder. Vart bollen tog vägen var inte så viktigt. Blev något instrument ledigt i skolorkestern på danskvällen

rusade CF upp på scenen och började "kompa" på gehör.

CF har kallats "mannen som gjorde vad som föll honom in". Framförallt var det den totala friheten som hägrade. Vid den här tiden hände mycket i konst- och kulturlivet i Stockholm. Avantgardistiska konstnärer fyllde konstgallerierna, entusiastiska recensioner lästes, jazz och pop gjorde insteg, franska bistrorestauranger slog ut mjölkbarerna och en ny typ av nattliv frodades med bl.a. populära Nalen i framkant. Här fanns den nya friheten. CF insåg att han ville ha ett fritt yrke, han ville bli konstnär. Han hade redan börjat experimentera med pensel och pannå samt att ackompanjera vinylskivornas Miles Davis på eget trumset.

Pappa översten kände vanmakt. Han hade ingen ammunition kvar att ta till för att fostra den nu 17 år gamle sonen. CF hade börjat sällskapa med en söt jämnårig flicka som hette Agneta Mörner. Hennes pappa var konstnär, ledamot av Kgl Konstakademien och tillika greve. Bättre kan det inte bli tyckte vår far och ringde Stellan Mörner för att be om råd. Denne erbjöd sig att bli CF:s mentor och att försöka ordna in honom på Konsthögskolan. Krisen var över!

CARL-FREDRIK I PARIS

Året innan han börjar på Mejan (Konsthögskolan) vistades CF stundtals i Paris, konstens huvudstad i världen. En kortare tid gick han kurs hos Fernand Léger i dennes ateljé i Montmartre. (Namnet Léger var nödvändigt att ha i CV:n för en framgångsrik konstnär på den här tiden). Annars vistades och bodde han i 6:te arrondissementet, Boulevard St. Germain/Rue de Rennes. Kända ställen här som Café de Flore, Café les Deux Magot och Brasserie Lipp men även Brasserie La Coupole i Montparnasse var hans favorittillhåll. Och här mötte och såg han den franska och internationella kultureliten. Lucien Durand och hans Gallerie med samma namn på Boulevard St. Germain blev från första stund hans konstförläggare i Paris. Nu följde 2 år på Mejan och han hade då ett litet vindsrum på Skomakargatan 26 i Gamla Stan, 5 tr upp utan hiss, som ateljé och bostad.

Nu var CF:s karriär som konstnär i full gång. Utställningar på gallerier, litterära försök och non-

sensdikter m.m. i flera bokutgåvor. Moderna muséet öppnar 1958 och CF blir bekant med museichefen Pontus Hultén – en givande bekantskap skulle det visa sig. CF och Öyvind Fahlström läser nonsensverser och utför happenings (performances) inför en något chockad publik på det nyöppnade muséet.

1961 har Moderna Muséet den kända utställningen: "Rörelse i konsten". CF gör ett "tvärtomverk" genom att ställa ut ett orörligt konstverk: En kostymklädd man i naturlig storlek sitter på en stol fastsurrad med ett rep för att inte kunna röra sig. Allt i en bronsavgjutning. CF förklarar: en icke rörelse är också en slags rörelse. Dessutom anade man att motivet föreställde en karriär som han undsluppit.

CF står nu i framkant av den radikala delen av konstlivet i Stockholm. Hans verk är en slags konceptuell konst (konceptkonst) d.v.s. all vikt läggs vid idén. Han håller även på att experimentera med laser och hologram. Han ställer ut i Paris och New York. Men hösten 1958 gifter han sig med Anna Tesch och bildar familj och 8 år senare har han 4 barn. Fortfarande styrde vid den här tiden (till 1977) ledamöterna i Kgl Konstakademien själva Kgl Konsthögskolan vilket gör att CF, tack vare sina kontakter inom den äldre generationen konstnärer och arkitekter i akademien, blir gästprofessor i måleri vid konsthögskolan åren 1965-69, vilket betydde en del för hans försörjning.

1968 ställer Musée des Arts Décoratif i Paris ut de 5 mest kända av den yngre generationen svenska konstnärer. Utställningen kallades "Pentacle" och innefattade Olle Baertling, Max Walter Svanberg, Öyvind Fahlström, CF Reuterswärd, PO Ultvedt.

CF har även framgångar som scenograf. Göran Gentele sätter upp Hjalmar Bergmans "Herr von Hancken" 1965 på Operan (libretto Erik Lindgren, musik Karl Birger Blomdahl). Publiken på premiären, som vet att CF för första gången här är scenograf, väntar med spänning. När ridån går upp och det visas hur CF utformat scenrum och klädslar bryter applåder och bravorop ut. 1969 sätter Gentele upp "Dr Faust" och här använder CF för första gången på Operan rörliga laserstrålar i scenrummet.

FLYTTAR TILL LAUSANNE

1969 inträffar ny kris: CF som gift man med 4 minderåriga barn samt egen förortsvilla, ger en läsning som CF inte hade räknat med. Hans framtid som spektakulär konstnär tycktes hotad. Alternativet var att totalt göra om tillvaron, göra tvärtom.

Emelie får inspiration av konstboken "Style is Fraud", av CFR. Foto av Maria von Schantz.

Resultatet blev flykt och flytt ner till kontinenten, till i första hand Schweiz för att slippa skattebördan, samt skilsmässa. Jag var med honom då han med vänners hjälp fann en mangårdsbyggnad med sammanbyggd ladugård/loge vid bygatan i en bondby utanför Lausanne. Att objektet kom på tal berodde på att en amerikansk konstnär som hade bott här nu ville hyra ut. Fastigheten passade förträffligt för CF då han nu kom att ha en produktivitet av sällan skådat slag och därmed ett stort behov av stora arbets- och förvaringsytor, vilket här matchades perfekt av fastighetens stora, gamla och billiga ekonomilokaler.

Visserligen fick han grannens gödselhög på motsatt sida av bygatan, men å andra sidan var det bara 4 timmar med snabbtåget till Paris. Bussigny kom nu (1970) på kartan och efter tre år blev CF ägare till fastigheten och kom att bo och arbeta här under resten av sitt yrkesliv. Krisen var över!

Men det stora huset krävde sällskap. CF gifter sig för andra gången 1974 med Mona Möller-Nielsen och får senare ytterligare ett barn.

Nu var det åter tid för litteratur och för "memo-

arer". Den första av tre "memoarböcker" kom ut 1988 och hette: "Titta, jag är osynlig". Kunde likväl ha hetat tvärtom: "Titta, här är jag". Man slås av att CF i sina berättelser aktivt förskönar och "skojar till" sin tidigare ungdomstid med en stor dos "fiction". Inte bara för läsekretsen eller den egna ryktbarheten utan för att slippa bli påmind och för att komma runt en viss och ständig otrygghet. Nästa bok hette: "Alias Charlie Lavendel" 1966 och titeln syftar på en happening då han till del sövde publiken med en lustgas. Därefter kommer "Closed for Holidays" 2000. I boken finns inget personregister men här nämns 430 kända personer vid namn. Både från den lokala men främst den internationella konst- och kulturvärden. Inte bara som "namedropping" utan främst som motiv för bokens innehåll vars kapitel byggs upp med anekdoter kring CF:s möten med dessa namn. Namnen (Salvador Dali, Marcel Duchamp, Andy Warhol etc.) strös som blommor i texten och flera av de nämnda personerna illustreras i boken med CF:s tecknade porträtt av dem.

FLER ÄN 20 BÖCKER OM OCH CARL-FREDRIK

Det finns sålunda över 20 talet böcker utgivna av och om CF. Den största, "Style is Fraud", i A4-format och över 400 sidor, är en antologi med 34 bidrag av olika skribenter om valda delar av CF:s liv och produktion. CF skriver själv under pseudonymen Pratt-Müller om sin drift med konstnär-

signaturen, som han ironiskt menar kan lyftas ut ur sitt sammanhang och bli isolerat ett alldeles eget köp- och säljobjekt i konsthandeln. Överhuvudtaget driver han med konsten som investeringsobjekt.

Att plöja igenom samtliga böcker är en omöjlighet, såvida man inte tar ledigt i ett halvår. Här är CF utan konkurrens mondialt. Även när det gäller andra siffror är CF oslagbar. T.ex. lär han enligt egen utsago finnas representerad på över 100 muséer och samlingar världen runt alltifrån MOMA i New York till svenska landsortsmuséer. Jag har också efter hans bortgång läst inte mindre än 15 runor om honom bara i svenska och engelskspråkiga medier.

1972 ställs CF:s kända installation "Kilroy" ut på Moderna muséet och Centre National d'Art Contemporain i Paris. I verket ingår 9 analyserbara objekt samt laser och hologram. Installationen hade bearbetats i 10 år (1962-1972) och handlar filosofiskt i korthet om att det alltid finns 2 variabler i tillvaron och om hur dessa ev. samsas.

UTSMYCKNING AV OFFENTLIGA BYGGNADER

Åren 1970-1990 samarbetar CF med arkitekten Sten Samuelson med konstnärlig utsmyckning av dennes offentliga byggnader i form av platsrelaterade och ofta humoristiska skulpturer. Ett kontinuerligt beställningsuppdrag som gav fast inkomst.

Bland CF:s otaliga genrer ska även nämnas hans utsökta porträtt i olika tekniker vid den här tiden av kända personer där han ofta lyckas fånga personligheten på ett skickligt sätt.

1989 var det dags för nästa kris. CF drabbas av en första stroke, en hjärnblödning, som tvingar honom att delvis lägga om sitt liv. Han tvingas även att lära upp och börja arbeta med vänsterhanden. Hans skisser från den här tiden, ibland som grafik (en del "Shadows" ställdes ut på Nationalmuseum 2009) ger en annan bild av konstnären.

På 2000-talet töms hans ateljé i Bussigny succesivt på sitt lager. 120 viktiga och stora verk läggs i en stiftelse och doneras till Sprengel Museum

Konstnären och f d prof Carl-Fredrik Reuterswärd (III), f 1934 skakar hand med FN:s generalsekreterare Javier Pérez de Cuellar vid invigningen av hans till FN donerade verk "Den knutna revolvren". Foto 1988

forts. sid 8

Ett par ljusstakar berättar

AV EVA NORRBY III

Under ett besök hos min kusin Per Reuterswärd (III) blev jag intresserad av ett par ljusstakar som jag fick syn på hos honom och då fick jag höra följande historia:

Dessa ljusstakar är inhandlade i Paris på 1790-talet av en anfader till oss Anders Fredrik Rd (1756-1828). De är tillverkade av lögrent hachè ("hackat" silver) som är en gammaldags försilvringsmetod* uppfunnen i början av 1700-talet och de kan tas isär, på så sätt att fotplattan också går att användas att sätta ljus i. Praktiskt då man var på resande fot

Fredrik var född i Östergötland i Västra Tollstads socken nära Ödeshög och var 3:e sonen till Lorenz Peter Rd. Han tillhörde alltså den 3:e generationen i ätten efter adlandet och valde, liksom sin far och sina bröder den militära banan. Han avancerade under de följande åren till stabskapten i Bohusläns dragonregemente. Under dessa år träffade han och blev god vän med Axel von Fersen, som värvade honom till sitt regemente i Paris, Royal Suédois**. Det ansågs renommerande att tjänstgöra utomlands och var lockande för många svenska adelsmän som önskade större erfarenhet såväl på fält som i Parisiska salonger.

Nu började en spännande tid i Fredriks liv, då han som adjutant till von Fersen fick uppleva de revolutionära stämningarna i Paris under 1780- och 90-talet. Bl a vet vi att han hjälpte von Fersen att förbereda flykten ur Paris för det franska kungaparet. Vid själva resan till Varennes deltog inte Fredrik, men senare gjorde han sällskap med von Fersen till Paris vid ett par tillfällen och fungerade som kurir när von Fersen själv inte kunde vistas öppet i huvudstaden. Dessa resor måste ha varit såväl intressanta som farofyllda! Vid något av dessa tillfällen bör han ha inköpt ljusstakarna i fråga.

I november 1792 ansågs läget så farligt att det var klokast att fly fältet och Fredrik embarkerade "med betjänt, bagage och vagn" (och häst??) ett skepp som avseglade mot Helsingör. Det var förstås inte den bästa tiden på året av ge sig ut på sjön och i dagboken får man också veta att vädret inte heller var det bästa!

Efter hemkomsten till Norden gav sig Fredrik genast av i riktning mot Stockholm, men på vägen såg han till att göra en anhalt hos sin bror Pontus,

som vistades på Starby Kungsgård utanför Vadstena under lysningsmottagningen inför giftermålet med Stina Vult von Stejern. Fredrik fick då möjlighet att överlämna ljusstakarna från Paris som lysningspresent till de unga tu! Mycket vältajmat får man väl säga!

Eftersom Pontus blev stamfar för gren III av vår släkt, har ljusstakarna gått i arv genom släktleden till överste Wilhelm Reuterswärd och sedermera till hans son Per!

Fredrik kom att återvända till kontinenten flera gånger under sitt fortsatta liv, dels till Brussel för fortsatt samarbete med von Fersen och därefter som legationssekreterare i Haag, Paris och Wien. Han återvände inte hem förrän 1805.

Efter hemkomsten tjänstgjorde Fredrik på Livdrabantkåren och bodde mycket ståndsmässigt på Blasieholmen mitt emot Fersenska palatset. Han var ofta gäst hos denne, dinerade inte så sällan vid hovet samt deltog i det livliga nöjeslivet i huvudstaden. Under somrarna styrde han dock alltid kosan mot Östergötland, där han i långa perioder hälsade på hos sina släktingar på deras gårdar.

Fram till 1812 ägde han inte själv något boställe på landet, men funderade länge på det tills han gjorde slag i saken och införskaffade säteriet Rosenholm i Småland (nära Vetlanda). Han ingick ungefär samtidigt äktenskap med Johanna Maria Hoving, men då båda var till åren komna blev äktenskapet barnlöst.

Fredrik levde ett innehållsrikt och spännande liv ofta nära centrum av de stora händelserna i världen, såsom franska revolutionen, Napoleons kröning och de tumultartade händelserna som ledde fram till att Karl Johan blev Sveriges kung.

Han tjänstgjorde inte under Fersenska mordet (befann sig på landsorten) men blev inkallad att rädda von Fersens syster, Sophie Piper, ut ur Stockholm under oroligheterna efter mordet. Han återbördade henne till Löfstads slott via långa omvägar norröver för att inte väcka uppseende.

Fredrik verkar ha varit en utåtriktad och gemytlig person som kanske hade "social kompetens" utöver det vanliga, det märker man på hans många vänner och stora kontaktnät. Han var också ytterligt släktkär och omhuldade sina brorsbarn, som ofta fick skjuts av honom på resorna och som fick nattkvarter i hans våning.

Från en relativt blygsam bakgrund fick han se och uppleva "stora världen" och inneha betydande tjänster.

Han avled på sin gård Rosenholm 1844 nära 77 år gammal och ligger begravd på Lannaskede g:a kyrkogård.

Eva Norrby (III)

*L'argant hachè var en försilvringningsmetod som innebar att mässingsföremål ruggades upp på ytan, för att bladförsilvringen skulle fästa bättre.

**Svenskt regemente som stod under franskt befäl.

forts fr sid 6

i Hannover, teckningar och skulpturer läggs i en annan stiftelse och skänks till Landskrona Museum, grafik doneras till Grafikens Hus osv.

Till slut revolvern med knut, the Non Violence sculpture, varav det mest kända exemplaret står utanför FN:s högkvarter i New York. Skulpturen koncipierades, utfördes och placerades strax innan CF:s första stroke inträffade. Upprinnelsen var mordet på Beatleslegenden John Lennon 1980, som fick CF att engagera sig mot det meningslösa våldet och dödandet. Kopplingen till den internationellt kände John Lennon och med en placering framför FN-byggnaden var att ladda skulpturen med ett maximalt värde förutom antivåldspoängen. CF kände tillfredställelse och lycka över att kunna göra ett konstverk som var socialt aktivt. Men FN köper inte och tar inte emot konst annat än vad som möjligen skänks av medlemsländer. CF:s hemland Sverige hade varit den naturliga donatorn

men här led man fortfarande av en revolverallergi efter Palmemordet 1986, och varför internationella Lennon istället för svenska Palme och varför hade konstnären själv utvandrat till Schweiz?

Genom en kontakt blev det istället lilla Luxemburg som grep chansen och hjälpte CF att donera "the knotted revolver" till FN. Vid invigningen 1988 i New York skakade CF hand med FN:s dåtida generalsekreterare Javier Pérez de Cuellar och telegraferade till föräldrahemmet: "Det här är den lyckligaste dagen i mitt liv!" Pappa översten, som inte riktigt fattat att man kunde plombera en revolver genom att göra knut på den, insåg att sonen hade lyckats bättre än de flesta och han säger med en suck: "Det här är nog den lyckligaste dagen i mitt liv också!"

Cirkeln var sluten!

Per Reuterswärd (III)

Slaget om Lund – 2008 till 2015

AV TERESIA REUTERSWÄRD WENGSTRÖM (I)

Slaget om Lund år 1676 innebar stora förändringar, både för dem som deltog och dem som bodde i området runt Kävlingeån och strax norr om centrala Lund. Slaget innebar alldeles säkert flera omvälvande händelser för vår anfader. Han var inte en av de nära nio tusen människor som dog under slaget, istället blev han adlad och man kan anta att han efter slaget var många erfarenheter rikare.

När jag och mina arbetskollegor år 2008, mer än 330 år senare, fick uppdraget av Lunds renhållningsverk att undersöka Sankt Hans backar insåg jag inte att jag skulle tillbringa åtta år i samma område som slaget om Lund stod och där min anfader krigat. Sankt Hans backar är Lunds äldre soptipp och finns idag norr om den gamla stadsbildningen. Vårt uppdrag inleddes med en inventering av markområdena strax norr om Ringvägen och upp mot Vallkärra kyrka. Jag traskade längs åar och följde bäckar, några av dem som helt hade lagts under jord i stora betongrör som vi kröp i. Vi tit-

tade i brunnar, inspekterade dammar och vi tog vattenprover i stort sett överallt. Vårt uppdrag var att undersöka hur föroreningarna från soptippen med tiden spridit sig, och om något farligt ämne påverkat den öringstam som lever i Vallkärrabäcken och hur man i så fall skulle kunna minska soptippens miljöpåverkan. En dag när jag arbetade hittade jag en rostig skylt där det stod ”Slaget om Lund” – och jag insåg att området jag såg idag inte alls såg så som min anfader sett det! De små bäckravinerna är utdikade och går i stora rör långt under markytan och soporna från staden har lagts på som en hög och mäktig kulle.

Området och miljöprojektet Sankt Hans backar blev för mig som för min anfader – ett slag som skulle övervinnas! Men hur? Vilka strategier skulle vi välja för att bekräfta miljöpåverkan? Vilka resurser skulle åtgärderna kräva? Och genomförandet, det faktiska byggande – hur skulle det göras?

Idag är Sankt Hans Backar fortfarande den vackra park som anlades ovanpå stadens ca en miljon kubikmeter sopor. Parken är efter att åtgärderna slutförts 2015 förändrad men de flesta som

St Hans. Vy över parkens pulkabacke och vår blåa gascontainer för provpumpning.

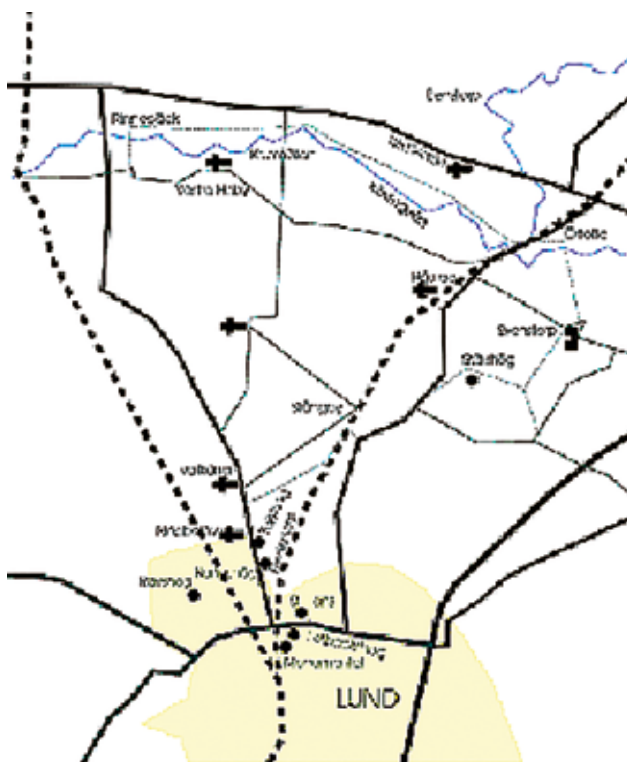

vistas i parken märker nog inte alla förändringar som gjorts. Parkens högsta punkt, 23 meter över havet, är fortfarande värt ett besök. Kanske kan den omgjorda, konstgjorda bäcken nedanför kullen ses, och kanske kan de åtta små nya reningsdammarna i ena parkhörnet vara intressanta att peka ut. Många andra miljöåtgärder är inte lika synliga utan finns under jord. Till exempel har deponigas som bildas från soporna fått egna ledningar och leds på ett säkert sätt ut i fria luften genom jordfilter. Men om fiskarna fått det bättre vet vi inte i dagsläget, även om det finns hopp. Tiden får utvisa om åtgärderna har varit tillräckliga.

Och jag – precis som min anfader – har blivit många erfarenheter rikare!

För er som vill läsa om det ”riktiga” slaget om Lund år 1676 finns det interaktiva, tematiska kartor på nätet som beskriver det fasansfulla dygnet – *Tematiska kartor Terra Scaniae Slaget vid Lund:* <http://www.ts.skane.se/media/slaget-vid-lund>

För er som är cyklister rekommenderar jag en cykelpromenad. Kartan syns här nedan och det finns beskrivning, se länk; *En blodig historia - En oordnad cykeltur i blodspåren efter slaget vid Lund:* <http://www.mior.se/skane/slagetvidlund/>

Och för er som vill läsa om miljöutredningarna se länken: <http://www.melica.se/uppdrag/sankt-hans-backar-en-deponi-i-lund>

Miljöutredaren med familj på annan historisk plats.

Nytt förslag

PÅ ÄNDRING AV MEDLEMSPARAGRAFEN

Ni som var med på släktmötet där vi diskuterade förslaget om att ge de s.k. sambobarnen medlemskap, minns säkert mötet väl. Det blev en mycket livlig debatt som resulterade i att medlemsparagrafen ändrades så att sambobarnen blev jämställda med barn till gifta kvinnor födda Reuterswärd. Till näst släktmöte (den 11 november 2017) kommer styrelsen att lägga fram en motion om ytterligare en ändring av medlemsparagrafen i våra stadgar. Avsikten med stadgeändringen är att göra släktens ättlingar, män såsom kvinnor (och även sambobarn), till jämställda medlemmar. Den nuvarande paragrafen lyder så här:

Medlem av släktföreningen är den, som genom födsel tillhör Reuterswärdiska ätten, barn till manlig eller kvinnlig ättemedlem, av ättemedlem adopterat barn samt den, som är gift med eller är änka eller änkekeman efter i det föregående nämnd medlem. Rösträtt inträder det kalenderår, varunder myndig ålder uppnås.

Föreningen kan kalla till hedersmedlem sådan person som den vill hedra.

Styrelsen föreslår att paragrafen ändras till:

Medlem av släktföreningen är den som, genom födsel eller adoption, är släkt i rakt nedstigande led med anfadern Anders Hof eller är gift eller sambo med sådan person, eller änka/änkekeman efter sådan person. Rösträtt inträder det kalenderår, varunder myndig ålder uppnås.

Föreningen kan kalla till hedersmedlem sådan person som den vill hedra.

På Riddarhusets hemsida (<https://www.riddarhuset.se/adeln-nu-och-da/adeln-i-dag/vem-ar-adlig/>) kan man läsa att adelskapet överförs på manslinjen. Medlemsparagrafens text i våra nuvarande stadgar om Reuterswärdiska ätten, innebär därför att männens barnbarn är släktmedlemmar men inte kvinnornas (och inte heller sambobarnens) barnbarn.

Riddarhuset har inga regler när det gäller medlemskap i släktföreningarna. Man kan därför faktiskt vara medlem i en släktförening utan att vara medlem av Riddarhuset. I en av släktföreningarna, som tillhör Riddarhuset, får t.o.m. alla som är intresserade av släkten vara medlemmar. Vidare finns i de Reuterswärdiska fondbestämmelserna inte något som hindrar att kvinnor och män behandlas lika.

När personer anmäler till föreningen att de vill vara medlemmar kan visserligen styrelsen få problem med att avgöra vilka som verkligen är släkt med Anders Hof. Men styrelsen anser att den som har ett intresse av släkten själv bör kunna visa hur han eller hon är släkt med Anders Hof, vilket styrelsen inte borde ha någon större svårighet att kunna ta ställning till. Redan nu är medlemskapet faktiskt inte alltid självklart, även om man heter Reuterswärd.

Styrelsen är övertygad om att denna ändring ligger rätt i tiden och kommer att leda till att släktens kvinnor och sambobarn bli betydligt mer intresserade av föreningens aktiviteter och av att livaktigt driva föreningen vidare, inte minst genom att ställa upp som styrelse- och kommittémedlemmar.

Diskutera gärna detta förslag på föreningens Facebook (<http://www.facebook.com/groups/219814424781283/>).

Förändringar inom släktföreningen

SEDAN JUNI 2015

Avlidna:

Björn Hammar (III), född 1943, avled 8 aug 2015.
Carl Fredrik Reuterswärd (III), född 1934, avled 3 maj 2016

Födda:

En dotter, Juno Liv Reuterswärd Carlson (III) den 28 december 2015, till Fanny Reuterswärd och Tobias Carlson

Gifta:

Fanny Maria Reuterswärd (III) och Johan Tobias Carlson den 14 juni 2014

Släktföreningen har 254 registrerade medlemmar.

Säljes & Köpes

ANNONSER

Har ni något släktgods som ni vill bli av med?
Annonsera då i Bulletinen under rubriken "Säljes och Köpes"!

Glöm inte bort Släktmötet den 11 november 2017!

Meddelande från Stipendienämnden

1 oktober 2016 är sista dag för stipendieansökningar!

Släktföreningen delar varje år ut 8.000 kronor i stipendium till några av de unga inom slakten som satsar på utbildning. Förra året delade vi ut denna summa till sex sökande.

Årets ansökningsblankett finns på vår hemsida (www.reutersward.info), så att ni kan göra er ansökan redan före sommaren. Blanketten är i pdf-format med färdiga fält, så att du kan fylla i den på skärmen, sedan skriva ut, underteckna och posta. Det går givetvis också bra att skriva ut den tomma blanketten och fylla i den för hand.

Sänd din ansökan till
Reuterswärdska släktföreningen,
Stipendienämnden
c/o Christina Reuterswärd
Furunäsvägen 16
181 43 Lidingö
Tel. 073 314 9810
tina@adesso.se

Stipendienämnden består 2015-2017 av
Christina Reuterswärd (III)
Anders Reuterswärd (II)
Lovisa Eriksson (I)

**Glöm inte att anmäla förändringar (giftermål, födselar, dödsfall) samt adressändringar till sekreteraren Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna.
Epost: tage.eriksson@telia.com eller adressändra på vår hemsida
www.reutersward.info**

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS

styrelse 2015-2017

Peter Reuterswärd (III) Ordförande	Polhemsgatan 31 112 30 Stockholm peter.reutersward@home.se	070-319 04 85
Viveka Eriksson (I) Sekreterare	Strandpromenaden 13 192 66 Sollentuna	08-754 21 61 tage.eriksson@telia.com
Anders Reuterswärd (III) Ordinarie ledamot / Skattmästare	Runsavägen 44 168 54 Bromma anders@reutersward.nu	08-3722 52 0732 099 609
Patrik O Reuterswärd (I) Ordinarie ledamot	Ekebydalsvägen 2 182 65 Djursholm	08-755 16 62 famreutersward@yahoo.se
Malcolm Reuterswärd (III)	Portalgatan 62 754 18 Uppsala	070-260 09 35 malcolm.reutersward@live.se
Wilhelm Reuterswärd (II) Suppleant	Skeppargatan 25 D, 114 52 Stockholm	072 2430016 wilhelm.reutersward@gmail.com
Wilhelm Reuterswärd (III) Suppleant	Löt Bäckdärö Gård 1 749 51 Grillby	0171-47 05 57 wreutersward@gmail.com
REVISORER		
Gabriella Reuterswärd (II)	Månvägen 15, 181 33 Lidingö,	070 721 10 14 g_reutersward@hotmail.com
Ebba Wengström (I)	Murmästaregatan 6, 415 07 Göteborg	070 406 23 35 ebba.wengstrom@gmail.com
Helena Reuterswärd (I)	Hasselbackevägen 56, 444 44 Stenungsund	073 759 09 12 helenareutersward@hotmail.com
ARKIVNÄMND		
Åsa Wengström (I)	c/o Reuterswärd Skolgatan 23, 753 12 Uppsala	070-417 55 77 asa.wengstrom@gmail.com
Eva Norrby (III)	Löt Bäckdärö Gård 1, 749 51 Grillby	0171-47 04 35 evanorrby@telia.com
Fredrik Reuterswärd (III)	Polhemsgatan 31, 112 30 Stockholm	073 623 03 03 Fredrikbattery-@hotmail.com
STIPENDIENÄMND		
Christina Reuterswärd (III)	Furunäsvägen 16, 181 43 Lidingö,	073 314 9810 tina@adesso.se
Anders Reuterswärd (II)		
Lovisa Eriksson (I)		

LÄS BULLETTINEN

– TIDNINGEN

SOM SKRIVS

AV

REUTERSWÄRDARE

FÖR

REUTERSWÄRDARE

